

Regjeringen enten Intet siger, eller ender i det rent Meningsløse, saaledes som i Dag. Det anser jeg for overordentlig beklageligt. Jeg vil ikke mere spørge, om Regjeringen har nogen Opfattelse af Politisk eller Forfatning, men jeg har fremdraget det, fordi jeg anser det for min Pligt at gjøre Regjeringen opmærksom paa, at paa den Maade, ved altid at være renonce, aldrig at kunne gjøre sin Stilling klar, fremmer man ligejaalidt Forstaaelsen om Forfatningen, som man fremmer en god Administration eller en god Lovgivning ved aldrig at have et fast Standpunkt.

Justitsministeren (Melleman): Jeg ønsker angaaende et Punkt, som jeg erklærede mig over for lidt siden, at udtale mig lidt tydeligere, fordi jeg ser, at den ærede Ordfører har benyttet sig af min Udtalelse paa en Maade, som jeg ikke kan være tjent med, uden at jeg først faaer Leilighed til at forklare noget nærmere, hvad jeg sagde. Det var angaaende Spørgsmaalet om god og slet konstitutionel Praxis, som den ærede Ordfører satte i Forbindelse med Spørgsmaalet om min Mening angaaende Lands-thingets Behandling af de foreløbige Love, Spørgsmaalet om jeg ansaa denne for god Praxis osv. Den ærede Ordfører opstillede der forskjellige Slutninger om, hvorledes man maatte se paa Sagen efter som det var god Praxis eller slet Praxis. Jeg ønsker dertil at bemærke, at min Opfattelse er, at her egentlig slet ikke er Spørgsmaal om Praxis. En Ting er jo givet: ethvert af Thingene behandler de Lovforslag, som forelægges det og fremmer sine øvrige Sager paa den Maade, som Thinget anser for rigtig, og den Ret har Folkethinget benyttet sig af i et meget stort Omfang. Folkethinget har benyttet sig af den til at standse Lovgivningsvirksomheden i flere Aar, til at gienemføre den saakaldte Bisnepolitik. Folkethinget har fremdeles benyttet sig deraf til at udtrække Finantslovsbehandlingen saaledes, at Finantsloven i Reglen først er kommet til det andet Thing ganske faa Uger, 2 à 3 Uger, før Samlingens Slutning. Folkethinget har endelig benyttet sig heraf til helt at nægte Finantslovens Behandling, hvad det jo gjorde det foregaaende Aar. Jeg mener derfor, at naar et Thing har taget sig en

saavid Frihed til selv at bestemme, hvorledes det vil behandle de det forelagte Sager, har det tabt sin Ret til at tale om, hvorledes det andet Thing benytter sin Myndighed.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Er det hele det Svar, vi faaer fra den ærede Regjering? Den har altsaa ikke Andet at sige end: Her er ikke Tale om god Praxis, ikke en Gang Tale om Praxis. Vi bære os ganske vist forferdeligt ad; det kunne vi ikke bestride; men Folkethinget har tidligere gjort saadan og saadan og saadan, og naar det har gjort det, have vi Lov til at gjøre det endnu meget galere. Det er det Svar, man faar fra Regjeringen. Efter at Folkethinget har viist den Smødefkommen at se bort fra hele den foregaaende Tids Strid, at se bort fra sin personlige Mistillid til Regjeringen, efter at det har taget Sagerne op og behandlet dem allefammen samt fremmet Lovforslagene, det ene efter det andet, saa hurtigt, som det er muligt i den Tid, der er leevnet os af Regjeringens Oplosningspolitik, efter at det har behandlet Finantsloven og givet Bevillinger, som samtlige Ministre, maaste med Undtagelse af Krigsministeren har maattet erklære, at de havde al Grund til at være tilfreds med, og det alene for at tilveiebringe Ro og Forstaaelse af Forfatningen — saa faar man det Svar af den ærede Minister! Naar han skal klargjøre sin Forstaaelse og sine Bestrebelser eller blot give Grunde for, at han handler i modsat Retning, saa faar man det Svar: I gjorde saadan før, og nu gjør jeg det, jeg gjør! Og det er en Regjering, der vil forhandle, som tror at kunne lede en af de alvorligste og vanskeligste politiske Forhandlinger, der nogenstunde har været ført her i Danmark — en Regjering, der ikke har Andet at svare til Forfar for den Handlemaade end det, at denne ikke er værre end den, den har raabt og skreget imod Aar ud og Aar ind. Jeg tilstaar, at efter dette har jeg ganske viist intet Spørgsmaal mere at gjøre den ærede Minister. Det er noget af det Stærkeste, jeg endnu har hørt fra den ærede Ministers Side.

Justitsministeren (Melleman): Jeg ønsker at bemærke, at her er jo ikke Tale om Regjeringens Handlemaade. Spørgs-